

Моделі кураторства у вищій школі

С.А. Александрова, канд.пед.наук

Харківська національна академія міського господарства

Історія інституту кураторства нараховує кілька сотень років, його виникнення пов'язано з появою університетської освіти. Куратори університетів минулих століть відігравали роль «сановних заступників науки й освіти».

Місія сучасного куратора дуже багатогранна – це допомога студентам у правильній організації їх навчальної та позанавчальної діяльності, у вирішенні організаційних, інформаційних, педагогічних, соціально-психологічних та інших актуальних для студентства проблем.

Одним з першочергових завдань куратора є переконання студентів у важливості навчання, необхідності їх постійного саморозвитку.

Важливо з перших курсів навчити студентів вчитися, допомогти адаптуватися до нових умов навчально-виховного середовища вищого навчального закладу, сформувати у студентів інтерес до навчання, сприяти формуванню дружного згуртованого колективу академічної групи.

Успішність вирішення поставлених завдань значною мірою залежить від особистості куратора, від того, якої моделі кураторства він дотримується.

Взагалі можна виділити й охарактеризувати такі моделі кураторства:

- «куратор-інформатор» - вважає своїм основним завданням своєчасне доведення до відому студентів необхідної інформації, він не цікавиться життям групи, адже вважає студентів достатньо дорослими та самостійними;

- «куратор-організатор» значну увагу приділяє позанавчальним заходам щодо організації життя групи, сприяє формуванню позитивної емоційної атмосфери, згуртованості колективу студентів;

- «куратор-психотерапевт» багато часу витрачає на психологічну підтримку студентів, установлює близькі контакти із ними, активно займається вирішенням проблем студентського середовища;

- «куратор-батько» частково виконує роль батьків - контролює, втручається в життя студентів;

– «куратор-приятель» приймає активну участь у житті студентського колективу, користується повагою серед студентів, сприймається як член студентської групи, але не дотримує необхідної дистанції;

– «куратор-адміністратор» приділяє увагу формальним питанням, контролю – веде облік відвідуваності студентів, інформує адміністрацію про пропуски, передає студентам вимоги деканату.

Складно виявити найбільш діючу модель. Кожна з них має як певні переваги, так і недоліки. Найбільш ефективне вирішення завдань кураторства можливо лише тими кураторами, модель поведінки яких поєднує елементи всіх перерахованих, тобто є ситуативною.